

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. oktobra 2015. godine
Ref. br.: RK 847/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI29/15

Podnosilac

Bardhyl Kameri

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
Pml. br. 9/2015 od 12. februara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Bardhyl Kameri (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Koretin, opština Kamenica, koga zastupa g. Halit Azemi.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Pml. br. 9/2015 od 12. februara 2015. godine. Osporena presuda Vrhovnog suda je podnosiocu zahteva uručena 3. marta 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda. Podnosilac zahteva smatra da su redovni sudovi svojim odlukama, pri izricanju kazne zatvora, povredili članove 3. i 24. [Jednakost pred Zakonom], član 21. [Opšta Načela], član 30. [Prava Optuženog], član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i član 33. [Načelo Legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim Postupcima] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 10. marta 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 21. aprila 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI29/15 imenovao sudiju Artu Ramu-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom KSH. KI29/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 29. aprila 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica je odlukom GJR. KI29/15 imenovala sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca umesto sudije Arte Rame-Hajrizi.
9. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica je odlukom KSH. KI29/15 imenovala sudiju Artu Ramu-Hajrizi za člana Veća za razmatranje umesto sudije Envera Hasanija, čiji je mandat sudije Ustavnog suda okončan 26. juna 2015. godine.
10. Dana 10. septembra 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, da proglasi zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

11. Dana 19. juna 2014. godine, Osnovni sud u Gnjilanu-Odeljenje u Kamenici je presudom P. br. 193/2011 proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo

teška krađa iz člana 253. stav 1 Krivičnog zakonika Kosova i izrekao mu uslovnu kaznu u trajanju od 6 (šest) meseci.

12. Dana 18. avgusta 2014. godine Apelacioni sud Kosova je, postupajući po žalbi javnog tužioca u Gnjilanu, presudom PAI. br. 997/2014, usvojio zahtev javnog tužioca u pogledu odluke o kazni i izrekao podnosiocu zahteva kaznu efektivnog zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci. U presudi se dalje naglašava: *“Apelacioni sud ocenjuje da su žalbeni navodi tužioca osnovani, jer su olakšavajuće okolnosti u konkretnom slučaju precenjene, dok otežavajuće okolnosti uopšte nisu ocenjene, te da je prvostepeni sud pogrešno procenio društvenu opasnost i posledice izvršenog dela”*.
13. Dana 6. novembra 2014. godine, Osnovni sud u Gnjilanu je, postupajući po zahtevu podnosioca da mu se kazna zatvora zameni obavezom društveno korisnog rada, doneo rešenje P. br. 193/11 i odbacio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca zahteva.
14. Dana 16. decembra 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem PN. br. 645/2014 odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva uloženu na rešenje Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 193/11.
15. Dana 12. februara 2015. godine, Vrhovni sud je, postupajući po zahtevu za zaštitu zakonitosti koji je podneo podnosilac na rešenje Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 193/11 od 11. juna 2014. godine i rešenje Apelacionog suda Kosova PN. br. 645/2014 od 16. decembra 2014. godine, doneo presudu Pml. br. 9/2015, kojom je odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca. Vrhovni sud je utvrdio da je drugostepeni sud izrekao kaznu u skladu sa zakonskim odredbama koje su bile na snazi u vreme izricanja kazne podnosiocu zahteva.

Navodi podnosioca

16. Podnosilac zahteva tvrdi da su pri izricanju kazne zatvora povređeni članovi 3. i 24. [Jednakost pred Zakonom], član 21. [Opšta Načela], član 30. [Prava Optuženog], član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i član 33. [Načelo Legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim Postupcima] Ustava.
17. Podnosilac zahteva traži od Suda da ukine odluke redovnih sudova i vrati predmet na ponovno suđenje.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud će razmotriti da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
19. Sud se poziva na član 113.7 Ustav, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
20. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

21. Pored toga, Sud uzima u obzir i pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.

22. Razmatrajući tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnom primenom procesnog i materijalnog prava od strane redovnih sudova, Sud ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da postupa kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila proceduralnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi i slučaj br. KI70/11 podnosioca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
23. Iako podnosilac zahteva tvrdi da su njegova prava povređena pogrešnim utvrđivanjem činjenica i pogrešnom primenom zakona od strane redovnih sudova, on nije pokazao kako su navedene odluke povredile njegova ustavna prava. Podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu ustavnih prava (vidi: slučaj *Vanek protiv Republike Slovačke*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine).
24. Sud dalje naglašava da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njegovom slučaju, ne daje istom za pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. godine).
25. Podnosiocu zahteva su pružene brojne mogućnosti da predstavi svoj slučaj pred Osnovnim sudom u Gnjilanu, Apelacionim sudom Kosova u Prištini i Vrhovnim sudom Kosova.
26. Kao što je već pomenuto, Sud primećuje da su obrazloženja data u rešenju Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 193/11 od 11. juna 2014. godine, rešenju Apelacionog suda Kosova PN. br. 645/2014 od 16. decembra 2014. godine i presudi Vrhovnog suda Pml. br. 9/2015 od 12. februara 2015. godine potpuna i jasna. Shodno tome, Sud je utvrdio da postupci pred redovnim sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (vidi: slučaj *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
27. Kao rezime, podnosilac zahteva nije uspeo da potkrepi dokazima da su osporenim odlukom povređena njegova ustavna prava i slobode.
28. Na osnovu napred navedenog, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o povredi ustavnog

prava na koju se poziva podnosilac zahteva i da nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju.

29. Shodno tome, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) (b) Poslovnika, na sednici održanoj 10. septembra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku i da objavi ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi